

ко намирали отъ тѣзи орѣхи на морския брѣгъ. Остѣ-индийскитѣ моряци разказвали за произхода имъ най-чудни и тайнствени приказки.

Далеко задъ Ява, всрѣдъ морето, разказвали тѣ, расте висока кокосова палма. Нейнитѣ корени здраво се държатъ о морското дѣно, а листата ѝ се разперватъ високо надъ вълнитѣ.

Всичко на всичко едно дърво има, на което се раждатъ тѣзи орѣхи. Но да се отиде пра него и да се набератъ орѣхи — все едно да се отиде на явна смъртъ. На върха на дървото грамадна птица — грифъ — е свила своето гнѣздо. Тамъ тя си почива прѣзъ цѣлия день. Нощѣ отлита на брѣга за плячка, отнася съ себе си слонъ или носорогъ, а понѣкога и двата наведнажъ и ги изяжда въ жилището си. Ако моряцитѣ издебнатъ врѣмето, когато птицата е отишла за плячка, за да се приближатъ до дървото, то дървото при тѣхното доближаване потъва въ морето и се скрива. Освѣнъ това всичкитѣ морски течения водятъ къмъ това дърво — та само по тази причина отиването къмъ това дърво е опасно. Щомъ корабтъ влѣзе въ такава течение съ страшна непобѣдима сила се влече право къмъ дървото, разбива се и потъва, а хората ставатъ закуска на страшната птица. Само рѣдко нѣкои узрѣли орѣхи падали въ морето и се изхвърлятъ на брѣга отъ вълнитѣ. Затова именно на нѣкои острови имало законъ, споредъ който всѣки довлеченъ отъ вълнитѣ орѣхъ принадлежалъ на царя и му се поднасялъ съ голѣмо тържество. Съ жестоко наказание и смъртъ билъ заплашванъ всѣки, който би се осмѣлилъ да скрие за себе си такъвъ орѣхъ.